

Sposób, w jaki obecnie obchodzimy wesele, powiązany jest z wieloletnią tradycją. Panna młoda ubrana jest w przepiękną, białą suknię. Powinna mieć coś starego, coś nowego oraz coś niebieskiego. Stoły są suto zastawione, nie skąpi się alkoholu. Orkiestra hucznie gra. Goście tańczą na parkiecie. Zabawa weselna trwa do białego rana. Obraz polskiego wesela jest dobrze znany nawet za granicą naszego kraju. Przyjrzyjmy się bliżej, jak wygląda polskie, tradycyjne wesele.

Powitanie chlebem i solą

Powitanie chlebem i solą to staropolska tradycja. Młoda para witana jest najczęściej przez matkę panny młodej lub pana młodego. Podaje ona nowożeńcom chleb i sól oraz dwa kieliszki wódki. Miejsce może mieć następujący dialog:

Matka: „Co wybierasz: chleb, sól czy pana młodego?”

Panna młoda: „Chleb, sól i pana młodego, żeby zarabiał na niego.” lub „Pana młodego, chleba i soli dorobimy się powoli.”

Nowożeńcy spożywają chleb namoczony w soli, wypijają wódkę i wyrzucają kieliszki za siebie. Jeśli szkło potłucze się na mnóstwo drobnych kawałków, wróży to szczęście w małżeństwie.

Przenoszenie przez próg

Dlaczego pan młody przenosi pannę młodą przez próg? Zwyczaj ten ma związek z przesądem, że pod progiem kryją się złe duchy. Panna młoda, potykając się, mogłaby zaburzyć ich spokój i sprowadzić na nowożeńców ich gniew. Rozzłoszczone duchy mogłyby doprowadzić do kłótni w małżeństwie, a w konsekwencji do rozwodu. Zwyczaj ten jest bardzo chętnie pielęgnowany. Która z kobiet nie chciałaby być noszona przez mężczyznę na rękach- nawet przez całe życie?

Ślub kościelny

Większość z nas decyduje się na ślub kościelny. Niektórzy przy wyborze kierują się wiarą, inni tradycją. Panna młoda ubrana w piękną suknię ślubną stoi przed ołtarzem u boku swojego wybranka. Państwo młodzi składają sobie przysięgę małżeńską. Z ich słów pada słowo: TAK. Następnie miejsce ma scena, jak prosto z bajki. Kapłan mówi: „Teraz pan młody może pocałować pannę młodą”. Kurtyna idzie w górę. Panna młoda odchyła do tyłu przepiękny welon i goście mogą podziwiać jej promieniejącą ze szczęścia twarz. I żyli długo i szczęśliwie... Po ceremonii kościelnej nowożeńcy obsypywani są ryżem. Niestety zrezygnowaliśmy ze zwyczaju obsypywania naszym polskim zbożem- pszenicą. Obsypywanie ryżem ma zapewnić małżeństwu płodność oraz dobre zbiory.

Strojenie auta młodej pary

Kolejna tradycja to strojenia auta nowożeńców. Pojazd, którym państwo młodzi jadą do ślubu przyozdabiany jest kwiatami. Na aucie umieszcza się tablicę z napisem „Młoda Para”.

Piękna suknia do ślubu kościelnego

Suknia ślubna jest nieodzownym elementem ślubu kościelnego. Każda panna młoda marzy o tym momencie, kiedy pierwszy raz ją założy. Wybór sukni nie jest łatwy. Dziś mało kto decyduje się ubrać suknię ze ślubu własnej matki, chociaż byłaby to piękna tradycja. Panny młode pragną podążać za modą, wyglądać zjawiskowo, zachwycić gości. W sukni sprzed lat nie zawsze jest to

możliwe. Właściwie dobrana suknia pozwoli pannie młodej czuć się sobą, nie będzie krępowała jej ruchów oraz sprawi, że będzie wyglądała ona zjawiskowo. Suknia ślubna do ślubu kościelnego nie musi być skromna. Panny młode często decydują się na suknie wcięte w talii, rozkloszowane, sięgające ziemi. W takiej sukni mogą poczuć się, jak księżniczki. Koronki oraz delikatne hafty podkreślają kobiecą delikatność oraz zmysłowość. Mile widziane są również wszelkiego rodzaju ozdoby tj. kamienie szlachetne. To, jaką suknię założy panna młoda, zależy jednak od jej stylu. Dzień ślubu to nie jest bal przebierańców. Niektóre panny młode będą czuły się lepiej w prostych, skromnych sukniach. Każdą suknię ślubną uzupełniają takie dodatki jak welon, rękawiczki, torebka, biżuteria oraz buty. Warto pomyśleć o osobnej sukni do ślubu cywilnego oraz na poprawiny. Zwłaszcza, jeśli do kościoła zdecydujemy się ubrać pełną przepychu suknię ślubną. Często panna młoda zmienia suknię ślubną na oczepiny, podczas których ma miejsce kolejna tradycja- rzut welonem.

Coś starego, coś nowego, coś niebieskiego

Kreacja panny młodej, zgodnie z tradycją, powinna zawierać coś starego, coś nowego oraz coś niebieskiego.

Pierwszy taniec

Pierwszy taniec młodej pary to niezwykle wzruszający moment otwierający wesele. Pan młody obejmuje pannę młodą. Para, podziwiana przez gości, tańczy na parkiecie. Długa, biała suknia faluje w ruchu. W powietrzu unosi się uczucie miłości oraz namiętność.

Tradycje polskiego wesela są niezwykle piękne. Niestety większość z nas nie wie i nie zastanawia się, skąd się one wzięły oraz co oznaczają. Coraz częściej od nich odchodzimy. Zamieniamy wódkę na wodę, zamiast welonu rzucamy bukiet, zamiast pszenicą posypujemy państwa młodych ryżem. Jest na szczęście jeden stały element, z którego długo jeszcze nie zrezygnuje żadna panna młoda. To suknia ślubna, która wygląda zjawiskowo i dzięki której czujemy się tego dnia jeszcze bardziej wyjątkowo.